DERIVATE VERBALE DE LA ANTROPONIME

DOI: 10.5281/zenodo.4269519
CZU: 811.135.1'373.23'367.625

Doctor în filologie, conferențiar cercetător **Viorica RĂILEANU**
E-mail: viorica.razvant@gmail.com
Institutul de Filologie Română „Bogdan Petriceicu-Hasdeu"

VERBAL DERIVATIVES OF ANTHROPONYMS

Summary. Proper nouns served as the basis for creating many words of the consolidated vocabulary of the Romanian language. "The communization of proper names" is an ongoing process and holds many examples among nouns, adjectives, verbs.

Verbalization is a common phenomenon found in anthroponymy. However, not all anthroponyms can support this "linguistic mutation", respectively, they cannot favor the creation of the corresponding verbal forms. The evolution in the vocabulary of language of verbal units derived from anthroponyms depend on the role of the referent in the human history.

Keywords: proper name, anthroponym, deonimisation, derivative, verb.

Rezumat. Numele proprii au servit drept bază pentru crearea unor cuvinte din vocabularul consolidat al limbii române. „Comunizarea numelui propriu" este un proces continuu și înregistrează exemple în rândul substantivelor, adjectivelor, verbelor.

Verbalizarea antroponimelor este un fenomen frecvent întâlnit. Totuși, nu toate antroponimele pot suporta această „mutație lingvistică", respectiv, nu pot favoriza crearea formelor verbale corespunzătoare. Unitățile verbale derivate de la antroponime au o evoluție mai lungă sau mai scurtă în vocabularul limbii, în funcţie de rolul pe care l-a avut referentul în istoria omenirii.

Cuvinte-cheie: nume propriu, antroponim, deonimizare, derivat, verb.

În limbă, pentru a stabili un anumit echilibru, unele categorii de cuvinte apar, altele dispar. De la nume proprii (antroponime, toponime, oiconime etc.) se pot crea elemente lexicale noi, care dobândesc valențele gramaticale atât ale substantivului comun, cât și ale adjectivului sau verbului [1]. Drept exemplu poate servi numele propriu *Mitică*, devenit personificarea „măruntului" social în literatura lui Caragiale și în folclorul audiovizual contemporan: *un mitică*, *doi mitici*; *miticism*, *miticisme*; *miticesc*, *miticească*; *a se mitici* etc. „Această formă particulară de conversiune, prin care numele propriu își pierde funcția onimică și/sau caracterul de substantiv propriu, este numită *deonimizare*. Din perspectiva neologiei lexicale, *deonimia* reprezintă un procedeu complex care dă naștere unor formații de tip special, numite, din diverse perspective, diferit: *deonime*, *deonimice*, *formații deonomastice*, *nume pseudoonomastice*, *onomatisme* etc." [2, p. 137]. Datorită ponderii deonimicelor la îmbogățirea vocabularului, au fost editate dicționare deonomastice în mai multe limbi, inclusiv în română [3; 4].

Deonimicele funcționează într-un mod analog numelor proprii, sintetizând într-o formă concisă un înțeles care, altminteri, ar necesita mijloace de expresie mult mai extinse. Situații similare se atestă și în alte limbi, mai puțin în limba engleză, care nu permite folosirea numelor proprii decât în funcția de substantiv. Unitățile lexicale nou formate au proprietatea de a include în sfera lor semantică denotații și conotații legate de identitatea referentului inițial al numelui propriu, cunoscut vorbitorilor, individualizat prin anumite trăsături. „Ele permit atribuirea unor merite sau omagierea unor personalități științifice și implică, prin aceasta, o dimensiune socială deosebită." [5]. Numele proprii se impun ca elemente deonimizabile, prin forța lor descriptivă.

Precizăm că scopul nostru este de a demonstra, prin câteva exemple, că verbalizarea este un fenomen continuu întâlnit în domeniul antroponimiei. Or, obiectul discuției de față îl vor face numai derivatele de la nume de familie, prenume etc. Vom prezenta câteva derivate care au intrat deja în uz ca verbe, fiind înregistrate în dicționare, dar, pentru a demonstra continuitatea procesului, vom prezenta și unele cuvinte neologice, creații *ad-hoc*, „tocmite" în special în mediul politic, jurnalistic etc., unele dintre ele având, mai degrabă, o existență efemeră. Vom releva, în unele cazuri, valorile sugestiv-expresive ale formelor verbale noi.

„Antroponimele trec în apelative prin metaforizare, prin delimitarea unui sem (semul „apreciere")

BDD-A32003 © 2020 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:21:34 UTC)

din ansamblul semnificativ al antroponimului și formarea pe baza lui a unui sens nou, metaforic, în care se reflectă permanent corelația dintre sensul primar al antroponimului (totdeauna prezent în mintea vorbitorului) și sensul nou, derivat, devenit nume comun. În asemenea cazuri cele două funcţii ale metaforei, individualizatoare și generalizatoare, capătă o intensitate maximă" [6, p. 99]. Deși poartă o valoare în plus, aria de întrebuințare a derivatelor este redusă.

Teoretic, lista unor astfel de verbe ar putea fi egală cu numărul antroponimelor, însă, practic, nu toate antroponimele pot favoriza crearea formelor verbale corespunzătoare. Din această cauză, numărul verbelor care își au sursa în antroponime este mai redus, în comparaţie cu cel al substantivelor și adjectivelor. Caracterul intranzitiv al celor mai multe derivate rezultă chiar din sensul lor: a fi, a îndeplini, a deveni ceea ce indică numele.

Categoria de derivate pe care o prezentăm, a dobândit o oarecare stabilitate făcând apel la unele sufixe. Cel mai frecvent sufix folosit pentru crearea deantroponimelor verbale, prin procedeul derivării progresive, este sufixul neologic *-iza*[1]. Astfel, verbele derivate de la antroponime sunt, în cea mai mare parte, de conjugarea I și comportă un caracter livresc. Verbe de conjugarea a IV-a, formate cu ajutorul sufixului *-i, -isi,* sunt mai puține și aparțin, prin excelență, limbii populare.

Din punct de vedere semantic, sufixul *-iza,* atașat la baze antroponimice, formează verbe cu o valoare *factitivă* (sau *cauzativă*) și, uneori, *eventivă* [7; 8, p. 83]. „Verbele descriu procese sau fenomene (și rezultatul lor) pe baza unor comparații implicite, sensul lor general, mai clar în ipostază factitivă, fiind «a face ceva în maniera lui X; a-și apropia modul de gândire al cuiva», acest sens de bază fiind însă obligatoriu dublat de o conotație negativă foarte vagă «a face ceva rău, urât condamnabil, așa cum procedează X». De la caz la caz, sensul suplimentar se dezambiguizează, însemnând o atitudine, un gest care încalcă normele obișnuite de conduită civilizată ori care intră în distonanță cu valorile promovate de societatea modernă." [9, p. 245].

Deantroponimele verbale (și derivatele postverbale corespunzătoare) se pot forma atât de la nume de familie, cât și de la prenume, nume mitologice, nume biblice etc. Din punct de vedere structural, ele se prezintă astfel:

nume de familie + sufix:

a barbizá, conj. I (< [I.] *Barbu* + *iza*) – „a scrie în maniera lui I. Barbu" [10, p. 40].

a berlusconizá, conj. I (< [Silvio] *Berlusconi* + *iza*) – „a concentra presa în mâinile unei singure persoane; a monopoliza piața mass-media". Această semnificație este pe deplin motivată, dacă avem în vedere caracterul persoanei pe care îl desemnează termenul. Silvio Berlusconi, fost premier al Italiei și o personalitate din lumea afacerilor, practic monopolizase canalele de televiziune, pentru a obține afaceri sau pentru a-și mări influența politică. Despre *berlusconizarea* presei au scris mai mulți analiști străini și autohtoni. „Plahotniuc amenință să *berlusconizeze* peisajul mediatic din Republica Moldova" [11].

a boicotá, conj. I (< [Charles Cunningham] *Boycott* + *a*) – „a priva o persoană sau o entitate de orice relație socială și/sau comercială, în scopul de a o prejudicia, de a o forța să cedeze și să facă ceea ce i se cere". Actul de izolare a familiei *Boycott* a intrat în vocabularul internațional prin deonimicul *boicot*. Termenul a rezultat în urma unei rebeliuni a țăranilor împotriva atitudinii tiranice a proprietarului și negustorului irlandez.

a dodonizá, conj. I (< [Igor] *Dodon* + *iza*) – „a impune, a promova interesele altui stat". „Presa letonă a explicat ce înseamnă procesul de «dodonizare» a unui stat. Nu este altceva decât reducerea la tăcere a scopurilor adevărate ale regimului de la Kremlin, pe care societatea civilă trebuie să le scoată la iveală" [12]. „În acest colț de Românie, rusificat de zeci de ani, actualmente dodonizat până în măduva oaselor, traducătorii și interpreții se confruntă cu mari dificultăți" [13].

a eminescizá/ a eminescianizá, conj. I (< [Mihai] *Eminescu*, adj. *eminescian* + *-iza*) – „a scrie în stilul lui Eminescu". „Încercarea lui Scurtu de a eminesciza titlul operei poetice, scoțând ediția *Lumină de lună*, a dat greș" [14].

a heinizá, conj. I (< [Christian Johann Heinrich] *Heine* + *-iza*) – „a scrie poezii în maniera poetului german Heine". Eminescu a tradus din opera lui Heine, care l-a influențat, parțial. Acest derivat *sui-generis* apare la Eminescu în *Cugetările sărmanului Dionis*, într-o strofă ce cuprinde lamentațiile motănești: „De-ar fi'n lume numai mâțe – tot poet aș fi? Tot una:/ Mieunând în ode nalte, tragic miorlăind – un Garrick,/ Ziua tologit în soare, pândind cozile de șoaric,/ Noaptea'n pod, cerdac și streșini *heinizând* duios la lună" [15].

a ghilotiná, conj. I (< [Joseph Ignace] *Guilottin* + *-a*) – „a executa prin decapitare cu ghilotina". Doctorul francez, creatorul ghilotinei, și una din primele ei victime, a propus (în 1789) ca pedeapsa capitală să fie executată cu instrumentul care i-a preluat numele (*ghilotina*).

[1]Sufixul „a apărut în limba română, mai întâi, în numeroase verbe împrumutate, de cele mai multe ori din limba franceză, apoi a servit la producerea, pe teren românesc, a unor verbe cu bază de derivare neologică sau românească" [9, p. 245].

BDD-A32003 © 2020 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:21:34 UTC)

a linșá, conj. I (< [John] *Lynch* + *-a*) – „a executa pe cineva fără judecată, după o hotărâre sumară (de către o mulțime)". Această acțiune mai este cunoscută cu numele de *Legea lui Lynch*, judecător american. Prin extensie, s-a format substantivul *linșare*, utilizat pentru a face referire la un atac media asupra unei persoane.

a macadamizá, conj. I (< [John Loudon] *McAdam*, inginer de origine scoțiană, + *-iza*) – „a pava un drum cu mai multe straturi de piatră spartă, îndesată cu compresorul rutier și impregnată cu un material de legătură". „Între Galați și Tecuci a găsit singurul drum bun *macadamizat* din Principate pe o lungime de 20 mile" [16, p. 140].

a mansardá, conj. I (< [Francois] *Mansart,* arhitect francez, + *-a*) – „a crea încăperi locuibile, așezate imediat sub acoperiș, având tavanul și pereții oblici sau neregulați".

a merkelí, conj. IV (< [Angela Dorothea] *Merkel*, cancelar german, + *-i*) – „a nu face nimic; a nu fi capabil de a lua decizii". Acest verb a fost inventat de tinerii din Germania și se referă la felul de a fi al unor persoane care, de cele mai multe ori, nu se implică decisiv în rezolvarea unor probleme, dar mereu au de câștigat [17].

a pasteurizá, conj. I (< [Louis] *Pasteur* + *-iza*) – „a steriliza produse alimentare (mai ales lichide) prin încălzire, la o temperatură sub 100 °C, de obicei până la 60-70 °C, urmată de o răcire bruscă până la 4-6 °C, pentru a distruge flora patogenă și a preveni alterarea, păstrând intacte însușirile alimentului". La 20 aprilie 1862 a fost finalizată prima testare a procesului de pasteurizare. Această tehnologie este folosită până în prezent.

a putinizá, conj. I (< [Vladimir] *Putin* + *-iza*) – „a crea un sistem represiv de control politic, economic și social pentru a-și menține puterea". „Președintele Viktor Ianukovici nu face decât să-și respecte astfel o promisiune făcută în cursul campaniei electorale când apropierea de Rusia a fost una din liniile de forță ale programului său. Iată-l însă și pe cale de a se *putiniza*"… [18]

a tindalizá, conj. I (< [John] *Tyndall* + *-iza*) – „a steriliza prin încălzire repetată la temperatura de 56-100 °C, de 2-3 ori, la un interval de 12-24 ore, cu răcire lentă". *Tindalizarea* este o metodă des utilizată în medicină.

Prenume + **sufix**:

a cobzárí, conj. IV (< *Cozbi*) – „a amăgi; a păcăli; *(argou)* a amăgi fetele cu vorbe frumoase". Acest derivat provine, probabil, prin metateză „de la prenumele *Cozbi*, frumoasa madianită din Sfânta Scriptură, care, ademenită de tânărul Zimri, cade în păcatul desfrânării. Ambii tineri, pentru că au profanat tradiția sacră a neamului israelit, au fost omorâți, fiind străpunși cu lancea în pântece" [19]. Această întâmplare nefericita a fost de un dramatism memorabil, astfel încât numele propriu a putut fi transformat într-un cuvânt comun al limbii. „Ecouri ale seducătoarei *Cozbi* pot fi deslușite în expresiile *a se ține de cobzăreală*; *a duce pe cineva cu cobza* „a-l amăgi"; *a-i face cuiva pântecele cobză* „a-l bate, a-l lovi pe cineva foarte tare în pântece «locul păcatului, unde a fost înfiptă lancea»" [19, p. 11].

a lorení, conj. IV (< *Lorena* + *-i*) – „a amputa organul genital masculin". Acest verb derivă din prenumele *Lorena* [Bobbit], care a făcut senzație în America și în lumea întreagă prin faptul că, din gelozie, a tăiat organul genital al soțului ei. „Incidentul Lorena Bobbitt nu este o noutate frapantă pentru Thailanda, unde nevestele și fătucile geloase își sancționează de regulă masculii rătăcitori, prin lorenirea podoabelor intime (ziariștii americani numesc deja delicata operațiune cu verbul de tranziție «tobobbitt»!") [10, p. 136].

a robinsoná, conj. I (< *Robinson* + *-a* [Crusoe], prenumele personajului din romanul cu același nume de Daniel Defoe) – „a se izola, refugiindu-se în natură" [20].

nume mitologic, nume biblic + sufix:

a hipnotizá, conj. I (< *Hypnos*, zeul somnului în mitologia greacă, + *-iza*) – „a aduce pe cineva în stare de somn, provocat artificial prin sugestie".

a meduzá, conj. I (< *Meduza* + *-a*) – „a încremeni, a împietri de spaimă sau de surpriză". *Meduza,* în mitologia greacă, era o ființă cu chip înspăimântător, având un cap înconjurat de șerpi și a cărei vedere împietrea pe orice muritor.

a mitridatizá, conj. I (< *Mithridate* + *-iza*) – „a se imuniza; a obișnui organismul cu otrăvuri". Mithridate cel Mare (al VI-lea), rege al Pontului, supranumit „regele farmacist", temându-se să nu fie otrăvit de cei care voiau să-l înlăture de la tron, a studiat plantele veninoase și a ingerat regulat cantități crescânde din diverse otrăvuri, până într-atât încât – spun cronicarii – devenise imun. Imunitatea față de o anumită otravă a căpătat în medicină denumirea de *mitridatizare.* „Condiție pe care demult n-o mai îndeplinesc. De îndată ce votca mi-a *mitridatizat* adolescența" [21].

a pygmalionizá, conj. I (< *Pygmalion,* sculptor grec, + *-iza*) – „a transforma ceva inert în ceva viu, strălucitor, dinamic". „Este adevărat că a avut o idee fixă: să mă smulgă teatrului pentru a face din mine o actriță de film, m-a «pygmalionizat»." [10, p. 186].

a procustá, conj. I (< *Procust* + *-a*) – „(*livr.*) a aranja, a scurta; (*rar, fig.*) a lungi sau a scurta după îm-

BDD-A32003 © 2020 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:21:34 UTC)

prejurări". Procust a fost un tâlhar din antichitate care jefuia și tortura călătorii. „Ne întrebăm de ce trebuie în mod necesar să *procustăm* cartea [...]" [10, p. 182].

a satanizá, conj. I (< *Satana,* numele biblic al diavolului, + *-iza*) – „a acuza, a afurisi". „[...] Unii din colegii lui de breaslă au devenit, vorba lui Nichita Stănescu, activiști ai suferinței, fac guverne, desfac guverne, *satanizează*, culpabilizează pe cei ce stau deoparte [...]" [10, p. 199].

a solomoní, conj. IV (< *Solomon* + *-i*) – „a vrăji, a fermeca". Solomon, rege al statului Israel, fiul și succesorul lui David, era considerat vrăjitor, care putea stăpâni fenomenele meteorologice. Numele a dezvoltat o familie de cuvinte, cu bază în semnificația *vrajă*: *solomonie* „vrăjitorie, farmec, vicleșug, șiretlic"; *solomonit* „vrăjit, fermecat" [22, p. 602; 23].

prenume (întreg sau abreviat) **aglutinat cu nume de familie** (întreg sau abreviat) **+ sufix:**

a caionisí, conj. IV (< *C.A. Ionescu* + *-i*) – „a denigra; a arunca cu noroi în obrazul celor cinstiți". „Când C.A. Ionescu (*Caion*) l-a acuzat de plagiat pe Caragiale, Delavrancea a propus introducerea în limba română a verbului *caionisi.*" [9, p. 246].

a nichitastănescizá, conj. I (< *Nichita Stănescu* + *-iza*) – „a cuceri, a fermeca". „În cadrul întâlnirii [...] a sufletelor îndrăgostite de poezia lui Nichita Stănescu, Nicolae Dabija a remarcat că poetul a *nichitastănescizat* Chișinăul într-o perioadă când poezia era la ea acasă, în Chișinău..." [24]. Nicolae Dabija, cunoscut prin simțul său lingvistic, a creat această îmbinare în spirit ludic, dorind să evidențieze amplitudinea și profunzimea operei poetului.

Sunt frecvent atestate în presa periodică și derivate postverbale, **lexeme ocazionale**, formate cu sufixul *-izare*, specifice, în special, limbajului publicistic care, în opinia cercetătoarei Viorica Goicu, au valoare depreciativă și sugerează atitudinea disprețuitoare față de unele persoane. „Din păcate, s-a creat impresia că Platforma DA s-a situat pe pozițiile antieuropene ale Partidului Socialist și cele ale Partidului Lor (care-și zice „Al Nostru"). Lucru care nu poate să nu ne îngrijoreze. Noi ne dorim *dez-dodonizarea* Societății Civile, *dez-usatizarea*, *dez-plahotnicizarea* ei" [25; 26].

Majoritatea derivatelor atestate nu pun probleme din punct de vedere semantic, pentru că verbul, de fapt, este transpunerea în acțiune a ceea ce îndeplinește numele. Totuși, uneori sensul unor derivate nu este bine delimitat și, din această cauză, vorbitorii le întrebuințează cu accepții nepotrivite. Or, cu trecerea timpului, dimensiunea derivativă a unor verbe dispare: locutorul comun nu mai are conștiința că verbele *a boicota, a linșa, a pasteuriza* etc. provin din nume proprii.

Menirea acestui studiu a fost de a forma o viziune de ansamblu asupra fenomenului de verbalizare a antroponimelor și de a demonstra, prin câteva exemple, că este un proces continuu.

Viabilitatea verbelor derivate de la antroponime, în vocabularul limbii, depinde de rolul pe care l-a avut (sau îl are) referentul în societate.

BIBLIOGRAFIE

1. Gramatica limbii române, vol. I – Cuvântul. București: Editura Academiei Române, 2008. 1800 p.

2. Răileanu V. Deantroponime substantivale. În: „Lecturi in memoriam acad. Silviu Berejan", Colocviul științific național, vol. III. Coord.: Eugenia MINCU. Chișinău: Pro Libra, 2017, p. 137-150. [on-line] http://ibn.idsi.md/vizualizare_articol/82855 (vizitat la 28.09.2020).

3. Cojocaru C. Dicționar de eponime. Chișinău: Pontos, 2011. 184 p.

4. Laiu-Despău O. Dicționar de eponime – de la nume proprii la nume comune. București: Saeculum I.O., 2007. 303 p.

5. Chiș D. O importantă resursă terminologică – numele proprii. Universitatea „Tibiscus" Timișoara, 2005. [on-line] https://litere.uvt.ro/litere-old/vechi/documente_pdf/aticole/uniterm/uniterm3_2005/dchis.pdf (vizitat la 28.09.2020).

6. Cosniceanu M. Aspecte semantice ale studierii numelor de persoane. În: Revistă de lingvistică și știință literară, 2009, nr. 1-2, p. 98-101.

7. Cuniță Al. Din nou despre sufixul verbal -iza. În: Aspecte ale dinamicii limbii române actuale. Actele colocviului Catedrei de Limba Română, 27-28 noiembrie 2002. București, 2003, p. 107-115.

8. Goicu V. Derivarea cu sufixe neologice în româna contemporană. Timișoara: Augusta, 2002. 187 p.

9. Mladin C.-I. Despre dinamica limbii române contemporane. Câteva considerații sociolingvistice, lexicologice și pragmatice pe marginea noilor verbe cu baza antroponim. 2007, p. 244-251 [on-line] http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/A23726/pdf (vizitat la 28.09.2020).

10. Dimitrescu F. Dicționar de cuvinte recente, ediția a II-a. București: Logos, 1997. 252 p.

11. Ciobanu V. Berlusconizarea Moldovei sau Integrare fără Libertate. [on-line] https://www.ziarulnational.md/ciobanu-berlusconizarea-moldovei-sau-integrare-fara-libertate/ (vizitat la 28.09.2020).

12. Burdujan R. Presa letonă a definit termenul de „dodonizare" a unui stat. [on-line] https://agora.md/stiri/27798/presa-letona-a-definit-termenul-de-dodonizare-a-unui-stat (vizitat la 28.09.2020).

13. Cum e să fii traducător și/sau interpret în Republica Moldova? [on-line] http://moldova9.com/cum-e-sa-fii-traducator-sisau-interpret-in-republica-moldova/ (vizitat la 28.09.2020).

14. Reportaj din Universul, la moartea gazetarului: „Eminescu, cel mai mare doctrinar al nationalismului". Cartea trecerii (VIII). [on-line] https://ziaristionlinero.wor-

BDD-A32003 © 2020 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:21:34 UTC)

dpress.com/2011/01/15/reportaj-din-universul-la-moartea-gazetarului-eminescu-cel-mai-mare-doctrinar-al-nationalismului/ (vizitat la 28.09.2020).

15. Moga Gh. Derivate de la nume proprii. În: Caiete Silvane, ianuarie, 2018. [on-line] http://www.caietesilvane.ro/articole/3534/Derivate-de-la-nume-proprii.html (vizitat la 28.09.2020).

16. Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol", 1967, vol. 4-5, p. 140.

17. În Germania a apărut verbul „a merkeli". Ce înseamnă acesta? [on-line] https://www.gandul.ro/magazin/in-germania-a-aparut-verbul-a-merkeli-ce-inseamna-acesta-14668093 (vizitat la 28.09.2020).

18. Vișniec M. Putinizarea Ucrainei. În: Timpul, 25.06.2012. [on-line] https://www.timpul.md/articol/putinizarea-ucrainei-34874.html (vizitat la 28.09.2020).

19. Ionescu A. Despre „papucii cu scârțâiș" și despre Cozbi madianita, cea frumoasă coz. În: România literară, an. 46, nr. 9 (1 mart. 2013), p. 11.

20. Dicționarul explicativ al limbii române, ediția a II-a revăzută și adăugită. București: Univers Enciclopedic Gold, 2009. 1230 p.

21. Vancu R. Transparența. [on-line] https://www.google.md/search?tbm=bks&hl=ro&q=+mi-a+mitridatizat+adolescen%C8%9Ba (vizitat la 28.09.2020).

22. Șăineanu L. Dicționar universal al limbii române. Ediția a VI-a, 1929. 872 p.

23. Antonescu R. Dicționar de simboluri și credințe tradiționale românești. [on-line] http://cimec.ro/Etnografie/Antonescu-dictionar/Antonescu-Romulus-Dictionar-Simboluri-Credinte-Traditionale-Romanesti.pdf (vizitat la 28.09.2020).

24. Zavorotnîi D. Festivalul „Nichita Stănescu": De Acasă – Acasă. În: Moldova Azi, 17 aprilie, 2010. [on-line] http://www.azi.md/ro/print-story/10680 (vizitat la 28.09.2020).

25. Dabija N. Am crezut în Platforma DA, dar am fost folosiți ca fundal pentru oligarhul I. Dodon și „hoțul în lege" R. Usatîi, 2016. [on-line] https://argumentul.info/2016/02/12/nicolae-dabija-am-crezut-in-platforma-da-dar-am-fost-folositi-ca-fundal-pentruoligarhul-i-dodon-si-hotul-in-lege-r-usatii/ (vizitat la 28.09.2020).

26. Sobol A. Ocazionalisme politice în limbajul publicistic. În: Integrare prin cercetare și inovare. Științe socioumanistice. 28-29 septembrie 2016, Chișinău. Chișinău: CEP USM, 2016, Vol. 1, p. 53-56. [on-line] https://ibn.idsi.md/vizualizare_articol/75742 (vizitat la 28.09.2020).

Dumitru Bolboceanu. *Călăuze*, 2008, u. p., 120 × 100 cm.

BDD-A32003 © 2020 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:21:34 UTC)